

V sedmdesáti budu kriminálním

Dobrá zpráva pro občany: ani v sedmdesáti ještě není pozdě stát se protřelým kriminálním.

Prokázat v této zemi odvalu, to se neodpouští a to těmi, co tu odvalu sebrat nikdy nedokázali. Tak se ptám, v jaké zemi to tu vlastně žijeme? A proč lid český k tomu mlčí?

Tento příběh se týká mě samotného, je mi sedmdesát let, trestní rejstřík jsem měl dosud čistý jako lilie a najednou se sešla taková úroda a hned dvě trestní oznámení od policie na mou maličkost ve stejný moment. Ani se mi nechce říkat, aby to aby nezněli jako klišé, že jsem nevinný, určitě každému přijde na mysl, že naše vězení jsou přece plná nevinných nenapravitelných kriminálků. Ale u mě je to trošku jiný případ, já jsem totiž politický. A jak již ve Švejkovi říkal ten vrah, „jó, já jsem tu pouze za vraždu, ale ty jsi politický, s tebou já nechci mít nic společného, ještě bych se s tebou dostal do nějakého maléru“. Tak nějak podobně je to i se mnou.

Jak jsem si již ověřoval u těch věci znalých, jak to tam funguje. Ve vězení požíváte úctu okolí tím, že jste v base už po páté a nebo po šesté. Když nastoupíte do basy, tak se vás každý zeptá, „hej mukle, po kolikáté už jsi tady?“ A co já na to odpovím? V sedmdesáti letech poprvé? Už vidím ten výsměch, který tam sklídím.

Žádné obavy, občane, možná, že vám podle návrhu Pirátů vezmou po sedmdesátce řidičáky, a možná, že vám podle návrhu Petra Pavla vezmou volební právo, ale o právo si jít sednout do chládku po sedmdesátce, o to vás určitě tato současná vládní garnitura nepřipraví.

Abychom se dostali k jádru pudla, nebudu tu opisovat to, co už někdo o mě napsal a odkážu se na poslední můj rozhovor v Parlamentních Listech o mých nekalých protivládních aktivitách, to je totiž klíč k oněm policejním čachrům vůči mé osobě.

<https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Kde-jsou-burici-proti-Fialovi-Azyl-mozna-vezeni-Spoluporadatel-protivladnich-protestu-o-utlaku-757756>

A jak uvidíte, jsem potvrzením slov, že na každou svini se někde vaří voda, tak ten kotlík pro mě už se hřeje a teplota stoupá.

A abych se dostal k těm mým hříchům, kvůli kterým na mě dopadá ruka zákona.

Začnu tím druhým příběhem, ten je jednodušší a čerstvější.

Jedno nedělní odpoledne koncem měsíce října 2023 jsme s manželkou vyrazili na nákup nějakých těch potravin do Kauflendu a při nákupu se tam jeden více osmahnutý zákazník nerudně rozčiloval nejdříve na prodavačku a pak i na moji manželku. My jsme totiž stáli s manželkou od sebe tak kolem 6 m vzdáleni, možná, že ten osmahlý mládenec ani netušil, že se neomaleně pouští do mé manželky. Zpočátku jsem mlčel a mládenec se osměloval čím dále více, a až ten osmahlý mládenec poslal tu moji ženu do.... (no víte, kam), tak jsem mu vstoupil do hovoru a říkám tomu nerudnému mládenci, aby už držel hubu. On ke mně obrátil svoji pozornost, a že prý mi dá do dršťky, a já, protože nepatřím mezi ty, co se nějakých těch výhrůžek hned tak zaleknou, tak jsem mu opáčil otázkou, „a ty by jsi to chtěl zkusit?“ A on nelenil a hned mi dal jednu pěstí do zubů. Já mu ji pěstí vrátil, a on mi dal další ránu a já mu ji vrátil a další a další rány, a tak to představení pokračovalo přímo u pultu s lahůdkami. A lahůdka to byla určitě i pro ty kolemjdoucí nakupující.

Nakonec se do toho zapojila i moje manželka ve snaze nás od sebe odtrnout, tak mě zezadu zatahala za kapuci bundy a já zrovna dostal ránu zepředu a manželka táhla zezadu, a co čert nechtěl, já byl najednou na zemi a na zádech. A ten osmahlý mládenec už mě nenechal vstát, dal mi ránu pěstí do zátylku, kopal do mě nohama a při jednom tom kopu do mého ramene, když jsem se pokoušel vstát ze země, tak mi vykopl pravou paži z ramenního kloubu a odkopnul mi tzv. velký hrbol na rameně.

Tím bitka skončila, protože já už s tímto handicapem na ruce jsem nebyl schopen ani vstát ze země na nohy. Mezitím přišli policisté a ti zkontrolovali identitu onoho osmahlého mládence a k tomu i moji identitu. Mně pak odvezla sanitka do nemocnice, kde mi tu ruku zase vrátili do kloubu. Tři měsíce jsem ale pak byl paralyzován a řadu činností jsem nemohl pravou rukou vykonávat, protože jsem pravák.

Mezitím jsem se dočetl v tisku, že na Krajském soudě v Brně nějaká soudkyně JUDr. Řepková, osvobodila v plném rozsahu ukrajinského vraha, co před rokem zavraždil toho Roma Nikolase v Brně. Jak mám ve zvyku, tak jsem hned dotyčné soudkyni naťukal levou ruku do klávesnice poněkud neomalený dopis s výtkou, že takovými rozhodnutími o beztrestnosti útočníků jen podporují brutální napadání našich občanů, to je těch, kteří nemají zrovna žádný černý pás třeba v karate a popsal jsem jí ten svůj případ z Kauflendu. Ta dáma mi samozřejmě nikdy neodpověděla.

A to jsem, vážení, ještě netušil, co s tímto případem dokáže udělat za divy Česká policie. První varování jsem dostal, když mi ukázal můj ortoped žádost o vypracování posudku na moji zraněnou ruku zaslano mu od vyšetřovatele. V tom dopise od vyšetřovatele bylo napsáno, že jsem si prý to rameno vykloubil a tu kost v rameni zlomil tím, že jsem sám od sebe spadl během našeho boxování na zem. Slyšeli jste už něco podobného? Dva se boxují a jeden z nich najednou sám od sebe upadne na zem bez cizího zavinění a ulomí si kost v rameně? Tak si říkám, tady se snad někdo musel zbláznit, tak my tam do sebe pereme pěstmi hlava nehlava a vyšetřovatel napíše, že jsem spadl sám od sebe a ještě se vážení zeptal mého ortopeda, jestli to takto mohlo být. Policie samozřejmě měla a má záznamy z kamer z toho Kauflendu, takže žádné chybějící svědectví apod.

Já jsem na to zareagoval dotazem na vyšetřovatele, aby mi sdělil, kolik tak asi registrovali takovýchto případů v Kauflendu za posledních 10 let, že tam nějaký ten zákazník šel a sám od sebe upadl na rovné podlaze a vykloubil si přitom rameno a odlomil si tzv. velký hrbol z ramene. Odpovědi jsem se nedočkal. Ale po této kulišárně od vyšetřovatele jsem zpozorněl, a našel jsem si advokáta, aby mi to vyšetřování pohlídal. Advokát mi zjistil, že já jsem spoluzodpovědný z výtržnosti, a to stejnou měrou jako ten, co mi dal tu první ránu do zubů.

Já jen dodám, že já jsem tomu osmahlému mládenci žádnou újmu na zdraví nezpůsobil. Nebudu natahovat ten svůj příběh, ale minulý týden jsem dostal dopis od Státního zastupitelství z Prahy 4, že jsem obviněn ze spoluúčasti na vyvolání výtržnosti v Kauflendu, a že ten prokurátor předal již můj případ na soud na Praze 4.

Nemohu než nevzpomenout na svoji moudrou učitelku ze základní školy, která když vstoupila do třídy a dva kluci se tam rvali, tak se zeptala, a kterýpak to začal? A ten pak dostal za zadek. A to ta česká policie nemá ani tolik toho citu pro spravedlnost, jako měly ty naše učitelky v mládí?

Ještě jedenu zajímavost zmíním. Existuje tu nějaký zákon 307, podle kterého, když projevíte lítost nad svým činem a omluvíte se, tak vám může prokurátor ten čin odpustit. Můj advokát mě silně přemlouval, abych projevil lítost a omluvil se. Nechal jsem se, jak se říká, od něho ukecat a vinu jsem přiznal. Zeptal jsem se ho totiž, co se stane, když se neomluvím a lítost neprojevím? A on mi říká, že ten osmahlý hoch už lítost projevil a požádal prokurátora o milost, a pokud já že to neudělám, tak že se mi může stát, že osmahlý hoch bude omilostněn a k soudu pak že půjdu už jenom já. Caramba.

Dobře, omluvil jsem se a projevil lítost za něco, co jsem neprovedl, ale jak je vidět podle toho dopisu od prokurátora z minulého týdne, tak ta moje ponížená suplika prokurátora neoblomila a on ten můj zločin poslal přesto na soud. Tak teď se hanbím za to, že jsem byl tak měkký a omluvil jsem se za něco, co jsem nespáchal.

Od té doby mi v hlavě vrtá otázka, zdali ten osmahlý hoch to srdce prokurátora obměkčil, či nikoliv a jestli u toho soudu budu už jen já sám a nebo i on.

Teoreticky, mě újma na zdraví způsobena byla, a jemu ne, takže jsem se mohl přes civilní soud hojit na tom osmahlém hochovi. Ale ksakru, když on je nemakačenko a nic nevlastní, co si na něm

vezmete? Zaplatíte si advokáta a něco vysoudíte, ale nic nedostanete. Takový je to business

A teď skoro na závěr přichází to moje zásadní prohlášení. Vážení, v Brně vytáhl Ukrajinec po vzniku roztržky nůž a do toho nebohého Roma Nikolase ho vrazil a ten padl na zem ve veřejném prostoru a myslím, že dokonce to bylo v tramvaji a tam bohužel umřel. A vážení, tento čin byl shledán tou Ditou Řepkovou – soudkyní Krajského soudu v Brně jako nutná sebeobrana na straně toho Ukrajince, kdo nevěří, ať si to najde na webu. Snad dva dny zpátky ten rozsudek o zproštění jakéhokoliv viny Ukrajince na této vraždě byl potvrzen.

Na mě nastoupil osmahlý mládenec pěstmi a já se pěstmi bránil a bylo to vyšetřovatelem a prokurátorem shledáno jako přemírná obrana na mé straně. Tak píchnout nožem na útok pěstí, to byla odpovídající obrana a dostat ránu pěstí a pěstí ji vrátit, tak to je považováno za přemírnou obranu?

Kudla, to se tady někdo v tomto státě zbláznil? Ano, zbláznila se tu tato Fialova vláda a policie si myslí, že si tady může za této politické konstelace dovolit vše, hlavně proti těm, co jim tato vláda zrovna nevoní.

A teď vidíte, proč chodím protestovat. A víte, co je na tom mém případě ten největší paradox? Že mě bude soudit soud na Praze 4, to je přesně ta budova, kam jsem chodil s transparentem a megafonem v ruce vyřvávat, když tam soudili Čermáka, Tušla a učitelku Bednářovou, že jsou to politické procesy, kterými chce tato vládní garnitura dostat za kátr opozici. Tak snad si nějaký ten soudce z té budovy ještě připomene ten můj obličej, až budu sedět na lavici obžalovaných, že to je přece ten, co nám tady pořád chodil vykřikovat pod okny o politických procesech a rušil nám tu klid na práci. Tak to mi připomíná to nechvalně známé Havlistické, „to jsou vám ale paradoxy“.

Druhý případ, za který půjdu k soudu, ten už se mi ani popisovat nechce. Já tu udělám jen odvolávku na můj článek, ve kterém tu moji kauzu popisují:

<https://aliancenarodnichsil.cz/za-nahlaseni-korupce-sup-za-ka-tr/>

Jak jsem si již ověřoval u těch věci znalých, jak to tam funguje. Ve vězení požíváte úctu okolí tím, že jste v base už po páté a nebo po šesté. Když nastoupíte do basy, tak se vás každý zeptá, „hej mukle, po kolikáté už jsi tady?“ A co já na to odpovím? V sedmdesáti letech poprvé? Už vidím ten výsměch, který tam sklidím.

Žádné obavy, občané, možná, že vám podle návrhu Pirátů vezmou po sedmdesátce řidičáky, a možná, že vám podle návrhu Petra Pavla vezmou volební právo, ale o právo si jít sednout do chládku po sedmdesátce, o to vás určitě tato současná vládní garnitura nepřipraví.

Takže chapadla policejní mafie po mě sahají ze dvou stran, a víte proč? Důvod si můžete přečíst v tom mém rozhovoru pro Parlamentní Listy, na který odkazují na začátku článku. **Tak se ptám, v jaké zemi to tu vlastně žijeme? A proč ten lid český k tomu mlčí? Ono, prokázat v této zemi odvahu, to se vám totiž neodpouští a to těmi, co tu odvahu sebrat nikdy nedokázali.**

Ing. Miroslav Kelnar

[demonstracedestrukce společnostiKelnar Miroslavpolitické procesySpolečnostVláda ČR](#)

Náhodný výběr z minulosti...

[Většina obyvatel ČR dobře ví, za co vděčíme SSSR](#)

[Pozvánka na Vlnu míru, neděle 23. 6. 2024](#)

[Víme ještě, co je a není levice](#)

[VOLTAIROVA PŘEDVOLEBNÍ RADA](#)

